

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 9.11.2011
KOM(2011) 707 slutlig

2011/0340 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ett konsumentprogram 2014–2020

{SEK(2011) 1320 slutlig}
{SEK(2011) 1321 slutlig}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Enligt strategin Europa 2020 måste invånarna i EU ges förutsättningar att delta fullt ut i den inre marknaden, vilket kräver att man måste ge dem bättre möjligheter att köpa varor och tjänster över gränserna.

Mot bakgrund av att EU just nu behöver nya tillväxtkällor har det blivit allt mer uppenbart att konsumentpolitiken är ett område som konkret kan bidra till att målen i Europa 2020 nås. Det finns 500 miljoner konsumenter i EU, och konsumtionsutgifterna utgör 56 % av EU:s BNP. Ju lättare det är för konsumenterna att fatta medvetna konsumtionsbeslut desto större är deras möjligheter att stärka den inre marknaden och stimulera tillväxten. Starka och medvetna konsumenter som har ett gott skydd på den inre marknaden och kan dra nytta av dess fördelar kan driva på innovation och tillväxt genom att kräva valuta för pengarna, kvalitet och service. De företag som är lyhörda för konsumenternas krav kommer att vara de som har de bästa möjligheterna att klara trycket på den globala marknaden.

För att konsumenterna ska få större makt och inflytande räcker det inte med att de har vissa rättigheter. Förutsättningar för att konsumenträttigheterna ska kunna tas tillvara måste också vara goda. Man måste skapa ett regelverk som ger konsumenterna trygghet i vetenskapen om att varor och tjänster är säkra och att det finns verktyg för att upptäcka bristande standarder och praxis och för att vidta effektiva åtgärder i hela EU. Med hjälp av upplysning och utbildning kan konsumenterna hitta det bästa utbudet av varor och tjänster på den inre marknaden. Slutligen är det viktigt att konsumenterna vet att samma rättigheter gäller i hela EU och att de, om något går snett, kan lita på att deras rättigheter försvaras och att de har möjlighet att få rättelse.

I meddelandet *En budget för Europa 2020*¹ av den 29 juni 2011 anslogs 175 miljoner euro (i fasta priser 2011) för konsumentprogrammet 2014–2020.

Syftet med detta förslag är att inrätta ett konsumentprogram för 2014–2020, som tar vid där programmet för gemenskapsåtgärder på området konsumentpolitik 2007–2013 slutar.

Det nya konsumentprogrammet kommer att stödja det allmänna målet i den framtida konsumentpolitiken, nämligen att stärka den medvetna konsumentens ställning på den inre marknaden. EU:s konsumentpolitik är ett stöd och ett komplement till medlemsländernas politik, och har som mål att se till att invånarna i EU kan dra nytta av alla de förmåner som den inre marknaden erbjuder och att deras säkerhet och ekonomiska intressen skyddas.

Genom att utnyttja konsumtionsutgifternas stora ekonomiska kraft (56 % av EU:s BNP) kan man bidra till få fart på tillväxten igen, vilket är ett av EU:s mål.

¹ KOM(2011) 500.

- **Allmän bakgrund**

Inom ramen för det nya programmet kommer man att finansiera åtgärder för att avhjälpa brister på följande områden:

i) Säkerhet: Skillnader i tillsynen av produktsäkerhetslagstiftningen i medlemsstaterna, förekomsten av farliga produkter på den inre marknaden, risker som hör samman med den allt mer globaliserade tillverkningskedjan, säkerhet när det gäller tjänster, avsaknaden av en ändamålsenlig struktur för samordning på EU-nivå för att få ut det mesta möjliga av samfinansiering från EU.

ii) Upplysning och utbildning: Brist på tillförlitliga uppgifter och analyser av den inre marknadens funktion ur konsumenternas synpunkt, otillräcklig kapacitet inom konsumentorganisationerna, bland annat brist på resurser och sakkunskaper, särskilt i de nya medlemsländerna, avsaknad av tydlig, jämförbar, tillförlitlig och användarvänlig information till konsumenter, särskilt om gränsöverskridande handel, dåliga kunskaper om grundläggande konsumenträttigheter och skyddsåtgärder både bland konsumenter och näringsidkare, otillräckliga verktyg för konsumentutbildning i EU, särskilt om utvecklingen på den digitala marknaden.

iii) Rättigheter och rättelse: Otillräckligt konsumentskydd, särskilt vid gränsöverskridande handel, större hänsyn till konsumentfrågor på EU:s olika politikområden, problem som konsumenterna stöter på när de begär rättelse, särskilt i gränsöverskridande fall.

iv) Tillsyn: Potentialen hos de nationella tillsynsmyndigheternas nätverk för konsumentskyddssamarbete utnyttjas inte maximalt, bristfälliga kunskaper om nätverket av europeiska konsumentcentrum (ECC-nätverket) bland konsumenterna och behov av att stärka nätverkets möjligheter att påverka.

Säkerhet, upplysning och utbildning, rättigheter och rättelse samt tillsyn är alltså de områden som kommer att prioriteras i det nya programmet, som även måste ta hänsyn till de nya, allt större utmaningar som ställs i vårt samhälle i dag. Konsumenternas beslut påverkas av allt fler faktorer, konsumtionsmönstren måste bli hållbarare, digitaliseringen innebär både hot och möjligheter, den sociala utestängningen och antalet utsatta konsumenter ökar, och befolkningen åldras.

- **Tyngdpunkten i åtgärderna i konsumentprogrammet**

De frågor som drivs inom konsumentpolitiken spänner över många områden, men eftersom konsumentprogrammet är relativt litet måste man satsa på att finansiera åtgärder på de områden där man kan uppnå konkreta resultat och skapa ett mervärde genom insatser på EU-nivå. Åtgärderna kan därför delas in i tre kategorier:

i) Åtgärder som följer av de rättsliga skyldigheter som EU och medlemsstaterna har enligt fördraget och den gällande EU-lagstiftningen om konsumentskydd.

- Finansiering av verksamheten inom Rapex-nätverket², de nationella tillsynsmyndigheternas nätverk för konsumentskyddssamarbete och databaserna om kosmetiska produkter.

ii) Åtgärder som inte vidtas eller som inte kan vidtas nationellt på grund av att de gäller hela EU.

- Stöd till konsumenterna i gränsöverskridande frågor genom
 - samfinansiering av nätverket av europeiska konsumentcentrum (ECC-nätverket), eftersom nationella myndigheter eller konsumentorganisationer vanligen inte kan ge råd och stöd till konsumenter när det gäller gränsöverskridande handel,
 - stöd för utveckling och upprätthållande av ett EU-omfattande onlinesystem för tvistlösning, vilket även skulle kunna användas i gränsöverskridande fall.
- Utveckling av samarbetet med internationella parter i syfte att komma till rätta med följderna för produktsäkerheten av att tillverkningskedjan globaliseras.
- Stöd till produktion av EU-omfattande uppgifter om konsumentmarknaderna som kan användas för jämförelser mellan medlemsstaterna och som underlag för de politiska riktlinjerna på EU-nivå.
- Främjande av intressebevakning på EU-nivå genom ekonomiskt stöd till EU-omfattande konsumentorganisationer.

iii) Åtgärder som kompletterar nationella åtgärder och förstärker deras verkan.

- Samordning och samfinansiering av gemensamma insatser på områden som produktsäkerhet och tillsyn när det gäller konsumenträttigheter.
- Stöd till informationskampanjer som genomförs tillsammans med medlemsstaterna och andra berörda parter samt samarbete med olika organ, för att se till att konsumenterna får tydlig, öppen och tillförlitlig information om olika frågor som berör dem.
- Stöd till nationella konsumentorganisationer för utbildning som skulle vara betydligt dyrare att tillhandahålla nationellt på grund av bristen på stordriftsfördelar.
- Tillhandahållande av ett forum för utbyte av god praxis när det gäller konsumentutbildning.

• **Syfte**

Syftet med konsumentprogrammet är att stödja det politiska målet att stärka den medvetna konsumentens ställning på den inre marknaden. Programmet kommer därför att bidra till att skydda konsumenternas hälsa, säkerhet och ekonomiska intressen samt till att främja deras

² Rapex är EU:s system för snabbt informationsutbyte om farliga produkter (gäller inte livsmedel, foder, läkemedel eller medicintekniska produkter).

rätt till information och utbildning och deras rätt att organisera sig för att hävda sina intressen. Programmet ska även komplettera, stödja och följa upp medlemsstaternas politik.

Genom åtgärderna vill man uppnå fyra specifika mål:

- i) Säkerhet: Att befästa och förbättra produktsäkerheten genom effektiv marknadsövervakning i EU.
- ii) Upplysning och utbildning: Att förbättra den utbildning och upplysning som erbjuds konsumenterna samt göra dem mer medvetna om sina rättigheter, ta fram ett faktaunderlag som kan användas inom konsumentpolitiken och stödja konsumentorganisationer.
- iii) Rättigheter och rättelse: Att stärka konsumenternas rättigheter, särskilt genom reglering och bättre möjligheter att få rättelse, bland annat genom alternativ tvistlösning.
- iv) Tillsyn: Att arbeta för att konsumenternas rättigheter genomförs i praktiken, genom att stärka samarbetet mellan nationella tillsynsmyndigheter och stödja konsumenterna genom rådgivning.

Dessa mål är i linje med Europa 2020-strategins mål för tillväxt och konkurrenskraft. Övriga strävanden i Europa 2020-strategin kommer också att beaktas, till exempel när det gäller den *digitala agendan* (se till att digitaliseringen resulterar i att konsumenternas intressen tas bättre tillvara), *hållbar tillväxt* (verka för hållbarare konsumtionsmönster), *social inkludering* (beakta utsatta konsumenters situation och de behov som uppstår när befolkningen blir allt äldre) och *smart lagstiftning* (övervaka konsumentmarknaden i syfte att utarbeta smarta och målinriktade bestämmelser).

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

• Samråd med berörda parter

En halvtidsutvärdering av den gällande rättsliga grunden, dvs. programmet för gemenskapsåtgärder på området konsumentpolitik (2007–2013) utfördes mellan maj 2010 och februari 2011³. De centrala berörda parterna (de nationella myndigheter som handlägger konsumentfrågor i medlemsstaterna samt europeiska och nationella konsumentorganisationer och företag) fick uttala sig om de åtgärder som vidtagits inom det nuvarande programmet.

Utvärderingen visade att programmet har ett mervärde, trots det faktum att EU:s konsumentpolitik är ett relativt nytt område och att den finansiering som EU beviljar inom ramen för programmet är förhållandevis blygsam. Utvärderingen visade också att den konsumentpolitiska strategin och de konsumentpolitiska programmen bidrar till Europa 2020-strategins mål för smart och hållbar tillväxt för alla.

Omdömena om programmets mål och deras relevans och om programmets verkan och mervärde var överlag positiva. Det konstaterades också att programmet kommer att ha långsiktiga effekter på konsumentskyddet. De flesta nationella myndigheter kunde bekräfta att

³ I samband med utvärderingen av det tidigare programmet och halvtidsutvärderingen av den konsumentpolitiska strategin 2007–2013.

EU:s strategi och program kompletterade deras egen konsumentpolitik. Däremot visade utvärderingen att framväxande samhällsliga och miljörelaterade problem endast delvis beaktades i dagens strategi och program.

Ytterligare diskussioner fördes med de berörda parterna i samband med beredningen av det nya konsumentprogrammet, bland annat vid en konsumentkonferens i april 2011 och inom de nätverk som finns på området, dvs. de nationella myndigheternas nätverk för konsumentpolitik respektive konsumentskyddssamarbete samt den rådgivande europeiska konsumentgruppen som består av europeiska och nationella konsumentorganisationer.

De tre största övergripande näringslivsorganisationerna (BusinessEurope, UEAPME och Eurocommerce) fick också yttra sig.

Trots att de nationella myndigheterna och konsumentorganisationerna lade vikt vid olika saker så stödde de generellt de frågor som generaldirektoratet för hälso- och konsumentfrågor föreslog skulle prioriteras i programmet. Näringslivsorganisationerna var i stort sett också ense med kommissionen om vilka områden som bör prioriteras, men de underströk att man måste hitta rätt balans mellan konsumentskydd och konkurrenskraft.

Vidare har Europaparlamentet på senare tid offentliggjort ett antal betänkanden som anknyter direkt till den verksamhet som bedrivs inom programmet⁴.

- **Konsekvensbedömning**

Generaldirektoratet för hälso- och konsumentfrågor gjorde en konsekvensbedömning mellan februari och juli 2011. Fyra alternativ utreddes:

- Alternativ 0 utgörs av det absoluta minimum av åtgärder som måste finansieras till följd av de rättsliga skyldigheterna i fördraget och den befintliga EU-lagstiftningen om konsumentskydd.
- Alternativ 1 motsvarar med den nuvarande situationen. Majoriteten av åtgärderna under programmet 2007–2013 fortsätter, med vissa justeringar. Vissa åtgärder skärs ner betydligt eller avslutas på grund av att de inte längre är relevanta, medan en del nya åtgärder av begränsad omfattning inleds (t.ex. när det gäller rättelse). För detta alternativ krävs en budget som är lika stor som, eller eventuellt lägre än, den för det nuvarande programmet.
- Alternativ 2 innebär en mer målmedveten satsning i linje med kommissionens prioriteringsområden (Europa 2020, inre marknadsakten) och den pågående diskussionen om den framtida konsumentpolitiken⁵. Budgeten för alternativ 2 skulle ligga runt 25 miljoner euro per år.
- Alternativ 3 skulle kräva en ökad budget jämfört med det nuvarande programmet, på grund av vissa extra åtgärder som till exempel utveckling av en allmänt tillgänglig databas om säkra konsumtionsvaror, rättelse och inrättande av en fond för att stödja finansieringen av åtgärder i anslutning till gränsöverskridande tvistlösning.

⁴ Betänkanden av Louis Grech, Anna Hedh och Pablo Arias under 2010, betänkanden av Christel Schaldermose och Sandra Kalniete under 2011. Dessutom utarbetas ett betänkande av Eva-Britt Svensson/Kyriacos Triantaphyllides.

⁵ Detta kan eventuellt utmynna i en konsumentpolitisk agenda som offentliggörs 2012.

Slutsatsen av konsekvensbedömningen är att alternativ 2 är det bästa valet med hänsyn till kostnader och nytta. Budgeten skulle uppgå till cirka 25 miljoner per år, vilket är inom gränserna för det budgetanslag som föreslogs för konsumentprogrammet i meddelandet *En budget för Europa 2020* från juni 2011.

- **Förenkling av finansieringsprocessen**

Finansieringsprocessen kommer att förenklas genom att man använder partnerskapsavtal och ger stöd till ett EU-omfattande samordnande organ för marknadsövervakning när det gäller produktsäkerhet⁶.

Möjligheten att använda schablonbelopp alltid när det är möjligt kommer att utredas, i syfte att minska den administrativa belastningen.

Förfarandena i finansieringsprocessen skulle dessutom kunna rationaliseras om kommissionen väljer att använda ett genomförandeorgan som ansvarar för konsumentprogrammets genomförande.

- **Mervärde**

Programmet kommer att stödja målen i den framtida konsumentpolitiken, nämligen att stärka konsumenternas ställning på den inre marknaden. Nedan sammanfattas mervärdet av åtgärderna inom de fyra specifika målen.

i) Säkerhet

Åtgärder på EU-nivå och samarbete genom det nätverk som avses i direktivet om allmän produktsäkerhet ger bättre resultat än en serie enskilda åtgärder i medlemsstaterna, eftersom man kan använda information som samlats in av andra länder för att åtgärda kunskapsbrister. Åtgärder på EU-nivå kan också bidra till att minska skillnaderna på den inre marknaden.

ii) Upplysning och utbildning

Genom att övervaka konsumentmarknaden kan man kartlägga brister på de nationella marknaderna och upptäcka hinder på den inre marknaden som kan avlägsnas med reformer som ökar innovationen och konkurrensen. Uppgifterna bör vara tillräckligt tillförlitliga och representativa för att kunna användas både på EU-nivå och nationell nivå, så att de ger EU-omfattande effektivitetsvinster och möjlighet att göra jämförelser mellan medlemsstaterna.

Genom att man stöder en stark och enhetlig representation från konsumentrörelsen på EU-nivå får konsumenterna möjlighet att på ett strukturerat sätt påverka EU:s politik på området, EU-institutionerna och dialoger på EU-nivå. Särskilt svaga organisationer i de nya medlemsstaterna kan få direkt stöd och därmed ökat inflytande. Kapacitetsuppbyggnad inom nationella konsumentorganisationer bidrar till utvecklingen av transnationella nätverk mellan deltagarna, till exempel för mentorstöd och sakkunnigbedömningar.

⁶ Det EU-omfattande organet bör inrättas i samband med att direktivet om allmän produktsäkerhet ses över i syfte att rationalisera finansieringsförfarandena och förbättra planeringen, samordningen och utbytet av information mellan medlemsstaternas myndigheter. Det kommer inte att bli ett fristående organ.

Med EU-omfattande initiativ för upplysning och utbildning ökar konsumenternas kunskaper om och förtroende för gränsöverskridande handel, vilket stöder förverkligandet av den inre marknaden. Initiativen ger medlemsstaterna möjlighet att utbyta god praxis och kommer att bidra till att skapa en enhetlig och tillförlitlig källa för konsumentupplysning och konsumentutbildning på EU-nivå.

iii) Rättigheter och rättelse

Alternativ tvistlösning kommer att ge alla konsumenter möjlighet att på ett billigt, snabbt och enkelt sätt få rättelse i hela EU. Alternativ tvistlösning är en av nyckelåtgärderna i inre marknadsakten. Genom att man utvecklar ett EU-omfattande onlinesystem för tvistlösning kan tillvägagångssätten samordnas, vilket ger stordriftsfördelar och synergieffekter.

iv) Tillsyn

Nätverket av europeiska konsumentcentrum bidrar till att förverkliga målen med den inre marknaden genom att det erbjuder konsumenterna rådgivning och stöd vid gränsöverskridande handel, något som nationella myndigheter och konsumentorganisationer sällan har möjlighet att göra. Samordnade, gemensamma tillsynsåtgärder inom de nationella tillsynsmyndigheternas nätverk för konsumentskyddssamarbete, som till exempel gemensamma marknadskontroller, är ett väldigt effektivt sätt att lösa problem som drabbar flera länder i EU.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER PÅ FÖRSLAGET

Förslaget baseras på artikel 169 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Syftet med de åtgärder som vidtas enligt artikel 169 bör vara att främja konsumenternas intressen och säkerställa en hög konsumentskyddsnivå. Genom detta förslag kan ekonomiskt stöd beviljas till EU:s och medlemsstaternas åtgärder för att skydda konsumenternas säkerhet, förbättra deras tillgång till information och ytterligare stärka deras rättigheter. Valet av artikel 169 som rättslig grund motiveras både av förslagets mål och dess innehåll. Förslaget ska antas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, efter att Europeiska ekonomiska och sociala kommittén fått tillfälle att yttra sig.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Sammanlagt 197 miljoner euro i aktuella priser 2011 kommer att anslås för genomförandet av programmet från den 1 januari 2014 till den 31 december 2020. Detta motsvarar det föreslagna budgetanslaget för konsumentprogrammet i meddelandet *En budget för Europa 2020* från juni 2011.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ett konsumentprogram 2014–2020

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 169,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁷,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁸,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Enligt kommissionens meddelande *Europa 2020 – En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla*⁹ bör invånarna i unionen ges förutsättningar att delta fullt ut i den inre marknaden, vilket kräver att man ger dem bättre möjligheter att köpa varor och tjänster över gränserna, särskilt via internet.
- (2) Unionen bör bidra till att stärka konsumenternas ställning på den inre marknaden genom att stödja och komplettera medlemsstaternas politik för att se till att medborgarna kan dra full nytta av den inre marknaden och att det vidtas konkreta åtgärder för att skydda deras säkerhet och ekonomiska intresse i samband med detta.
- (3) I denna förordning beaktas den ekonomiska, sociala och tekniska miljön och de nya utmaningar som följer av den. De åtgärder som finansieras genom detta program kommer att fokusera på frågor i anslutning till globalisering, digitalisering, behovet av hållbarare konsumtionsmönster, en åldrande befolkning, social utestängning och utsatta konsumenter. Att konsumenternas intresse beaktas på Europeiska unionens alla politikområden, i enlighet med artikel 12 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, bör ges hög prioritet. Samordningen med unionens övriga politikområden och program är därför viktig för att konsumenternas intressen ska beaktas fullt ut inom andra politikområden. För att främja synergieffekter och undvika

⁷ EUT C [...], [...], s. [...].

⁸ EUT C [...], [...], s. [...].

⁹ KOM(2010) 2020 slutlig, 3.3.2010.

dubblering av arbetet bör unionens andra fonder och program tillhandahålla finansiering för integrering av konsumentfrågor på sina respektive områden.

- (4) Åtgärderna bör fastställas i ett konsumentprogram som gäller 2014–2020 (nedan kallat *programmet*) och som utgör ramen för finansiering av unionens åtgärder. I enlighet med artikel 49 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget¹⁰ utgör denna förordning den rättsliga grunden för åtgärderna och för genomförandet av programmet. Denna förordning bygger vidare på de åtgärder som finansierats genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1926/2006/EG av den 18 december 2006 om inrättande av ett program för gemenskapsåtgärder på området konsumentpolitik (2007–2013)¹¹.
- (5) Konsumentskyddet bör förbättras. För att detta allmänna mål ska kunna nås bör det fastställas specifika mål för säkerhet, konsumentupplysning och konsumentutbildning, rättigheter och rättelse samt tillsyn när det gäller konsumenträttigheterna. De åtgärder som vidtas inom ramen för programmet bör övervakas så att deras värde och verkan med jämna mellanrum kan utvärderas. Indikatorer för utvärdering av konsumentpolitiken bör tas fram.
- (6) Det bör fastställas vilka åtgärder som är bidragsberättigande och som kan vidtas för att uppnå målen.
- (7) Det bör fastställas vilka de potentiella bidragsmottagarna är.
- (8) Programmet bör vara sjuårigt och löpa parallellt med den fleråriga budgetram som fastställs i artikel 1 i rådets förordning om den fleråriga budgetramen för 2014–2020.
- (9) I denna förordning bör det fastställas en finansieringsram för hela den tid programmet pågår, som utgör den särskilda referensen för budgetmyndigheten under det årliga budgetförfarandet i enlighet med punkt [17] i det interinstitutionella avtalet av den XX YY 201Y mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning¹².
- (10) I avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallat *EES-avtalet*) föreskrivs att Europeiska unionen och dess medlemsstater och de stater inom Europeiska frihandelssammanslutningen som deltar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallade *Efta-/EES-länderna*) ska samarbeta kring konsumentskyddsfrågor. Även andra länder bör ges möjlighet att delta i programmet, särskilt Europeiska unionens grannländer och länder som ansökt om medlemskap i Europeiska unionen eller som är kandidatländer eller anslutande länder.
- (11) Samarbete med tredjeländer som inte deltar i programmet bör uppmuntras vid genomförandet av programmet, med beaktande av relevanta avtal mellan de berörda länderna och unionen.

¹⁰ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1

¹¹ EUT L 404, 30.12.2006, s. 39.

¹² ...

- (12) När det gäller ändring av vissa icke väsentliga delar av denna förordning bör kommissionen ges befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt i syfte att ändra de indikatorer som anges i bilaga II. Det är särskilt viktigt att kommissionen samråder med experter och andra parter under sitt förberedande arbete. Kommissionen bör, då den bereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (13) För att säkerställa att villkoren för genomförandet av denna förordning är enhetliga bör kommissionen ges genomförandebefogenheter när det gäller antagandet av årliga arbetsprogram. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter¹³. Eftersom det inte fastställs några kriterier för produkters säkerhet i programmet utan syftet är att tillhandahålla ekonomiskt stöd för verktyg som behövs vid genomförandet av produktsäkerhetsåtgärder, och eftersom det rör sig om förhållandevis små belopp bör det rådgivande förfarandet tillämpas.
- (14) Det bör finnas en övergång mellan programmet för gemenskapsåtgärder på området konsumentpolitik (2007–2013) och detta program, särskilt i fråga om kontinuiteten hos fleråriga åtgärder och utvärdering av framstegen inom det tidigare programmet och av vilka områden som behöver uppmärksammas mer. Från och med den 1 januari 2021 bör anslagen för tekniskt och administrativt stöd, om det är nödvändigt, täcka utgifter för förvaltningen av åtgärder som inte har slutförts före utgången av 2020.
- (15) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna då de berörda frågorna är gränsöverskridande och de därför, på grund av att unionens åtgärder kan vara mer effektiva för att skydda medborgarnas hälsa, säkerhet och ekonomiska intressen, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (16) Europaparlamentets och rådets beslut nr 1926/2006/EG av den 18 december 2006 om inrättande av ett program för gemenskapsåtgärder på området konsumentpolitik (2007–2013) bör följaktligen upphöra att gälla.
- (17) Under hela utgiftscykeln bör unionens ekonomiska intressen skyddas med hjälp av proportionella åtgärder som ska göra det möjligt att förebygga, spåra och utreda oriktigheter, återkräva sådana medel som förlorats eller som utbetalats eller använts felaktigt och att fastställa påföljder vid behov.

¹³ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inrättande

Genom denna förordning inrättas ett flerårigt konsumentprogram (nedan kallat *programmet*) för perioden den 1 januari 2014 till den 31 december 2020.

Artikel 2

Allmänt mål

Syftet med programmet är att stödja det politiska målet att stärka den medvetna konsumentens ställning på den inre marknaden. Programmet kommer därför att bidra till att skydda konsumenternas hälsa, säkerhet och ekonomiska intressen samt till att främja deras rätt till information och utbildning och deras rätt att organisera sig för att hävda sina intressen. Programmet ska även komplettera, stödja och följa upp medlemsstaternas politik.

Artikel 3

Specifika mål och indikatorer

1. Det allmänna mål som anges i artikel 2 ska uppnås genom följande specifika mål:
 - (a) Mål 1 – Säkerhet: Att befästa och förbättra produktsäkerheten genom effektiv marknadsövervakning i unionen.

Detta mål kommer att mätas genom verksamheten inom EU:s system för snabbt informationsutbyte om farliga produkter (Rapex).

- (b) Mål 2 – Upplysning och utbildning: Att förbättra den utbildning och upplysning som erbjuds konsumenterna samt göra dem mer medvetna om sina rättigheter, ta fram ett faktaunderlag som kan användas inom konsumentpolitiken och stödja konsumentorganisationer.

- (c) Mål 3 – Rättigheter och rättelse: Att stärka konsumenternas rättigheter, särskilt genom reglering och bättre möjligheter att få rättelse, bland annat genom alternativ tvistlösning.

Detta mål kommer att mätas genom utnyttjandet av alternativ tvistlösning vid gränsöverskridande tvister och genom verksamheten inom ett unionsomfattande onlinesystem för tvistlösning.

- (d) Mål 4 – Tillsyn: Att arbeta för att konsumenternas rättigheter genomförs i praktiken, genom att stärka samarbetet mellan nationella tillsynsmyndigheter och stödja konsumenterna genom rådgivning.

Detta mål kommer att mätas genom informationsflödet och samarbetet inom nätverket för konsumentskyddssamarbete och verksamheten inom nätverket av europeiska konsumentcentrum.

2. En beskrivning av indikatorerna finns i bilaga II.
3. Kommissionen ska ha rätt att anta delegerade akter enligt artikel 15 för att ändra de indikatorer som anges i bilaga II.

Artikel 4

Bidragsberättigande åtgärder

De specifika mål som anges i artikel 3 ska uppnås genom de åtgärder som förtecknas nedan och i enlighet med prioriteringarna i de årliga arbetsprogram som avses i artikel 12:

(a) Mål 1 – Säkerhet:

- (1) Vetenskapliga råd och riskanalyser som är relevanta för konsumenters hälsa och säkerhet när det gäller andra produkter än livsmedel samt tjänster och som stöder de uppgifter som utförs av de oberoende vetenskapliga kommittéer som inrättats genom kommissionens beslut nr 2008/721/EG om inrättande av en rådgivande struktur med vetenskapliga kommittéer och experter på området för konsumentssäkerhet, folkhälsa och miljö¹⁴.
- (2) Samordning av marknadsövervakning och tillsyn när det gäller produktsäkerhet, med hänsyn till Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG om allmän produktsäkerhet¹⁵, samt åtgärder för att öka konsumenttjänsternas säkerhet.
- (3) Upprätthållande och vidareutveckling av databaser om kosmetiska produkter.

(b) Mål 2 – Upplysning och utbildning:

- (4) Sammanställning av ett faktaunderlag som kan användas för utformning av politik på områden som påverkar konsumenter.
- (5) Stöd till konsumentorganisationer.
- (6) Åtgärder för att förbättra insynen på konsumentmarknaderna och konsumentupplysningen.
- (7) Åtgärder för att förbättra konsumentutbildningen.

(c) Mål 3 – Rättigheter och rättelse:

¹⁴ EUT L 241, 10.9.2008, s. 21.

¹⁵ EGT L 11, 15.1.2002, s. 4.

(8) Beredning av konsumentskyddslagstiftning och annan reglering vid kommissionen, övervakning av införlivandet i medlemsstaterna och utvärdering av verkan samt främjande av samreglerings- och självregleringsinitiativ.

(9) Åtgärder för att underlätta konsumenternas tillgång till tvistlösningsmekanismer, särskilt onlinesystem och andra system för alternativ tvistlösning, samt övervakning av dessa systems funktion och ändamålsenlighet, bland annat genom utveckling och upprätthållande av nödvändiga IT-verktyg.

(d) Mål 4 – Tillsyn:

(10) Samordning av övervaknings- och tillsynsåtgärder med hänsyn till förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen¹⁶.

(11) Ekonomiskt stöd till åtgärder som vidtas i samarbete med offentliga eller ideella organ som ingår i nätverk i unionen och bistår konsumenterna med information och stöd så att de kan utnyttja sina rättigheter och få tillgång till lämpliga tvistlösningsmekanismer, även onlinesystem för tvistlösning utanför domstol (nätverket av europeiska konsumentcentrum).

En mer ingående beskrivning av innehållet i dessa åtgärder finns i bilaga I.

Artikel 5

Bidragsberättigade mottagare

1. Bidrag för administrationskostnader inom konsumentorganisationer på unionsnivå kan beviljas europeiska konsumentorganisationer som uppfyller samtliga kriterier nedan:
 - (a) De är icke-statliga, ideella organisationer som är oberoende av industri, handel och näringsliv eller andra motstridiga intressen och deras huvudsakliga mål och verksamhet består i att främja och skydda konsumenternas hälsa och säkerhet samt deras ekonomiska och rättsliga intressen i unionen.
 - (b) De har fått i uppdrag att företräda konsumenternas intressen på unionsnivå av sådana organisationer i minst hälften av medlemsstaterna som enligt nationella bestämmelser eller nationell praxis företräder konsumenter och är verksamma på regional eller nationell nivå.
2. Bidrag för administrationskostnader inom internationella organ som främjar sådana principer och politiska riktlinjer som bidrar till programmets mål kan beviljas organisationer som uppfyller samtliga kriterier nedan:
 - (a) De är icke-statliga, ideella organisationer som är oberoende av näringsliv eller andra motstridiga intressen och deras huvudsakliga mål och verksamhet består i att främja

¹⁶ EUT L 364, 9.12.2004, s.1.

och skydda konsumenternas hälsa och säkerhet samt deras ekonomiska och rättsliga intressen i unionen.

- (b) Deras uppgifter är följande: De fungerar som en formell mekanism genom vilken företrädare för konsumenter från såväl unionen som från tredjeländer kan bidra till den politiska diskussionen och politikens innehåll, anordnar möten med tjänstemän och beslutsfattare i syfte att främja och försvara konsumenternas intressen hos offentliga myndigheter, kartlägger gemensamma problem och utmaningar för konsumenterna, lyfter fram konsumenternas synpunkter i unionens bilaterala relationer med tredjeländer, bidrar till utbytet och spridningen av sakkunskaper och fakta om konsumentfrågor både i unionen och i tredjeländer samt utarbetar gemensamma konsumentpolitiska rekommendationer.
- 3. Bidrag för administrationskostnader inom organ på unionsnivå som har i uppdrag att samordna tillsynsåtgärder när det gäller produktsäkerhet kan beviljas organ som inrättats för detta syfte och erkänns genom unionslagstiftning.
- 4. Bidrag för åtgärder som vidtas av unionsomfattande organ i syfte att utarbeta uppförandekoder, god praxis, riktlinjer för jämförelser av pris, kvalitet och hållbarhet kan beviljas organ som uppfyller samtliga kriterier nedan:
 - (a) De är icke-statliga, ideella organisationer som är oberoende av tillverkare av produkter och leverantörer av tjänster samt fria från motstridiga intressen och deras huvudsakliga mål och verksamhet består i att främja och skydda konsumenternas intressen.
 - (b) De verkar i minst hälften av medlemsstaterna.
- 5. Bidrag för åtgärder som vidtas av myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för konsumentfrågor och motsvarande myndigheter i tredjeländer kan beviljas myndigheter som anmälts till kommissionen enligt förordning (EG) nr 2006/2004 eller direktiv 2001/95/EG av en medlemsstat eller ett tredjeland som avses i artikel 7 i denna förordning
- 6. Bidrag till tillsynstjänstemän i medlemsstaterna och i tredjeländer kan beviljas tjänstemän från myndigheter som anmälts till kommissionen enligt förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2001/95/EG av en medlemsstat eller ett tredjeland som avses i artikel 7 i denna förordning.
- 7. Bidrag för åtgärder kan beviljas ett offentligt organ eller en ideell organisation som väljs genom ett öppet förfarande och utses av en medlemsstat eller ett tredjeland som avses i artikel 7 i denna förordning. Det utsedda organet ska ingå i ett nätverk i unionen som ger konsumenterna information och stöd i syfte att hjälpa dem att utnyttja sina rättigheter och få tillgång till lämplig tvistlösning (nätverket av europeiska konsumentcentrum).
- 8. Bidrag för åtgärder kan beviljas organ som inrättats och verkar i unionen och i de länder inom Europeiska frihandelssammanslutningen som deltar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, som tar emot eller försöker lösa konsumentklagomål, ger konsumenterna vägledning om klagomål och förfrågningar och som agerar som tredje part i samband med konsumentens klagomål eller förfrågan gällande en

näringsidkare. Med organ som handlägger klagomål avses inte näringsidkarnas egna mekanismer för handläggning av konsumentklagomål och förfrågningar direkt gentemot konsumenten, eller mekanismer för handläggning av klagomål som tillhandahålls av en näringsidkare eller för dennes räkning.

Artikel 6

Finansieringsram

Finansieringsramen för genomförandet av programmet ska vara 197 miljoner euro i aktuella priser.

Artikel 7

Tredjeländers deltagande i programmet

Följande länder ska kunna delta i programmet:

- (a) De länder inom Europeiska frihandelssammanslutningen som deltar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, i enlighet med villkoren i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.
- (b) Tredjeländer, särskilt anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidatländer, samt länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, i enlighet med de villkor som fastställs i ramavtal, associeringsrådets beslut eller liknande avtal om de allmänna principerna för deras deltagande i unionens program.

Artikel 8

Finansieringsformer och högsta möjliga samfinansieringsandel

- 1. I enlighet med förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 kan det ekonomiska stödet från unionen bestå antingen av bidrag eller kontrakt som tilldelas genom offentlig upphandling eller av någon annan form av finansiering som är nödvändig för att målen i artiklarna 2 och 3 ska uppnås.
- 2. Bidragen från unionen får inte överstiga följande nivåer:
 - (a) Bidrag enligt artikel 5.1 för administrationskostnader inom konsumentorganisationer på unionsnivå får inte överstiga 50 % av de bidragsberättigande kostnaderna.
 - (b) Bidrag enligt artikel 5.2 för administrationskostnader inom internationella organ som främjar sådana principer och politiska riktlinjer som bidrar till programmets mål får inte överstiga 50 % av de bidragsberättigande kostnaderna.
 - (c) Bidrag enligt artikel 5.3 för administrationskostnader inom organ på unionsnivå som har inrättats för samordning av tillsynsåtgärder när det gäller

produktsäkerhet och som erkänns för detta syfte genom unionslagstiftning får inte överstiga 95 % av de bidragsberättigande kostnaderna.

- (d) Bidrag enligt artikel 5.4 till unionsomfattande organ för åtgärder i syfte att utarbeta uppförandekoder, god praxis, riktlinjer för jämförelser av pris, kvalitet och hållbarhet får inte överstiga 50 % av de bidragsberättigande kostnaderna.
- (e) Bidrag enligt artikel 5.5 för åtgärder som vidtas av myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för konsumentfrågor och motsvarande myndigheter i tredjeländer som deltar enligt artikel 7 får inte överstiga 50 % av de bidragsberättigande kostnaderna, utom när det gäller åtgärder som enligt de årliga arbetsprogrammen har exceptionellt stort nyttovärde, varvid unionens bidrag till kostnaderna kan uppgå till högst 70 %.
- (f) Bidrag enligt artikel 5.6 för utbyte mellan tillsynstjänstemän från medlemsstaterna eller tredjeländer som deltar enligt artikel 7 får täcka resekostnader och traktamenten.
- (g) Bidrag enligt artikel 5.7 för åtgärder som vidtas av organ som utsetts av myndigheter som ansvarar för konsumentfrågor i medlemsstaterna och till motsvarande myndigheter i tredjeländer som deltar enligt artikel 7 får inte överstiga 70 % av de bidragsberättigande kostnaderna.
- (h) Bidrag enligt artikel 5.8 för åtgärder som vidtas av nationella organ som handlägger konsumentklagomål får inte överstiga 50 % av de bidragsberättigande kostnaderna.

Artikel 9

Administrativt och tekniskt stöd

Budgeten för programmet kan även täcka utgifter för förberedande arbete, uppföljning, kontroll, revision och utvärdering som krävs för förvaltningen av programmet och för uppnåendet av dess mål, särskilt studier, expertmöten, informations- och kommunikationsinsatser, inbegripet insatser för att sprida information om unionens politiska prioriteringar, förutsatt att dessa anknyter till de allmänna målen i denna förordning, utgifter som gäller IT-nätverk för behandling och utbyte av information, samt alla andra utgifter för administrativt och tekniskt stöd som kommissionen har för förvaltningen av programmet.

Artikel 10

Metoder för genomförande

Kommissionen ska genomföra programmet i enlighet med de förvaltningsmetoder som anges i artikel 53 i förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002.

Artikel 11

Överensstämmelse och komplementaritet med annan politik

Kommissionen ska, i samarbete med medlemsstaterna, säkerställa allmän överensstämmelse och komplementaritet mellan programmet och unionens andra relevanta strategier, program och åtgärder.

Artikel 12

Årliga arbetsprogram

Kommissionen ska genomföra programmet genom att anta årliga arbetsprogram i form av genomförandeakter i vilka följande fastställs, i enlighet med förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002:

- (a) Prioriteringsområden, åtgärder och fördelning av ekonomiska medel.
- (b) Grundläggande urvals- och tilldelningskriterier som ska användas vid valet av de förslag som ska beviljas ekonomiskt stöd.
- (c) Tidsplanen för planerade anbuds- och förslagsinfordringar.
- (d) I tillämpliga fall godkännande för användning av enhetsbelopp, standardiserade enhetspriser eller finansiering till schablonsats i enlighet med förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002.
- (e) Kriterierna för bedömning av huruvida en åtgärd har exceptionellt stort nyttovärde eller inte.

Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 16.

Artikel 13

Utvärdering och spridning av resultat

1. Medlemsstaterna ska på begäran av kommissionen lämna information om genomförandet av programmet och om dess verkan.
2. Senast i mitten av 2018 ska kommissionen ställa samman en utvärderingsrapport om de mål som uppnåtts genom åtgärderna (resultat och verkan för varje åtgärd), om hur effektivt medlen utnyttjats och mervärdet för unionen, så att ett beslut kan fattas om huruvida åtgärderna ska förlängas, ändras eller avslutas. Utvärderingen ska dessutom gälla möjligheterna till förenkling, den interna och externa överensstämmelsen, målens relevans även i framtiden samt åtgärdernas bidrag till unionens prioriterade mål om smart och hållbar tillväxt för alla. Slutsatserna av utvärderingen av det föregående programmets långsiktiga verkan ska beaktas.

Programmets långsiktiga verkan och effekternas varaktighet bör utvärderas för att man ska kunna fatta beslut om att eventuellt förlänga, ändra eller avsluta ett senare program.

3. Kommissionen ska offentliggöra resultaten av de åtgärder som vidtagits i enlighet med denna förordning.

Artikel 14

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska agera för att skydda unionens ekonomiska intressen mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet vid genomförandet av åtgärder som finansieras enligt den här förordningen, genom att vidta förebyggande åtgärder, utföra effektiva kontroller och – om oriktigheter upptäcks – återkräva felaktigt utbetalda medel samt tillämpa effektiva, proportionella och avskräckande påföljder vid behov.
2. Kommissionen, dess företrädare och revisionsrätten ska ha rätt att granska stödjande handlingar och utföra kontroller på plats hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit EU-finansiering.

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får, i enlighet med förordning (Euratom, EG) nr 2185/96¹⁷, utföra kontroller på plats och inspektioner hos ekonomiska aktörer som direkt eller indirekt berörs av EU-finansiering, i syfte att utröna om bidragsavtal, bidragsbeslut eller andra avtal som finansieras med EU-medel påverkats av bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som skadat unionens ekonomiska intressen.

Utan att det påverkar tillämpningen av första och andra stycket ska rätten att utföra revision, kontroller på plats och inspektioner uttryckligen tillerkännas kommissionen, revisionsrätten och Olaf i sådana samarbetsavtal med tredjeland eller internationella organisationer, bidragsavtal, bidragsbeslut och andra avtal som ingås med tillämpning av den här förordningen.

Artikel 15

Utövande av delegering

1. Kommissionens rätt att anta delegerade akter gäller på de villkor som fastställs i denna artikel.
2. Delegeringen av de befogenheter som avses i artikel 3 ska ges kommissionen för tidsperioden 2014–2020 då programmet ska genomföras.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Beslutet om återkallande avslutar delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare angett datum. Beslutet påverkar inte sådana delegerade akter som redan trätt i kraft.

¹⁷ EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

4. När kommissionen antagit en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.
5. En delegerad akt som antagits enligt artikel 3 ska träda i kraft endast om ingen invändning görs av Europaparlamentet eller rådet inom två månader efter det att akten delgetts Europaparlamentet och rådet eller om Europaparlamentet och rådet, före utgången av denna period, har informerat kommissionen om att de inte kommer att göra några invändningar. Denna period ska förlängas med två månader på initiativ av Europaparlamentet eller rådet.

Artikel 16

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté enligt förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt, ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 17

Övergångsåtgärder

1. Artikel 6 i beslut nr 1926/2006/EG ska fortsätta att gälla åtgärder som omfattas av det beslutet och som inte har slutförts den 31 december 2013. Budgeten för programmet kan också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt stöd som är nödvändiga för övergången mellan de åtgärder som antagits enligt beslut nr 1926/2006/EG och programmet.
2. Vid behov kan medel för förvaltningen av åtgärder som inte slutförts den 31 december 2020 föras in i budgeten efter 2020 för att täcka utgifter enligt artikel 9.

Artikel 18

Upphävande

Beslut nr 1926/2006/EG ska upphöra att gälla den 1 januari 2014.

Artikel 19

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I – Åtgärder

Mål I – Säkerhet: Att befästa och förbättra produktsäkerheten genom effektiv marknadsövervakning i EU.

1. Vetenskapliga råd och riskanalyser som är relevanta för konsumenters hälsa och säkerhet när det gäller andra produkter än livsmedel samt tjänster.

Stöd för de uppgifter som utförs av de oberoende vetenskapliga kommittéer som inrättats genom kommissionens beslut 2004/210/EG om inrättande av vetenskapliga kommittéer på området för konsumentssäkerhet, folkhälsa och miljö¹⁸.

2. Samordning av marknadsövervaknings- och tillsynsåtgärder vad gäller produktsäkerhet, med hänsyn till Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG om allmän produktsäkerhet, samt åtgärder för att öka konsumenttjänsters säkerhet.

- (a) Utveckling och upprätthållande av IT-verktyg (t.ex. databaser, informations- och kommunikationssystem).
- (b) Anordnande av seminarier, konferenser, workshoppar och möten för intressegrupper och experter om risker och tillsyn på produktsäkerhetsområdet.
- (c) Utbyte mellan tillsynstjänstemän samt utbildning.
- (d) Särskilda gemensamma åtgärder när det gäller säkerheten hos andra konsumtionsprodukter än livsmedel och hos tjänster, enligt direktiv 2001/95/EG.
- (e) Övervakning och bedömning av säkerheten hos andra produkter än livsmedel och hos tjänster, inbegripet ett faktaunderlag för ytterligare standarder eller för upprättande av riktvärden för säkerhet.
- (f) Administrativt samarbete och tillsynssamarbete med andra länder än de som omfattas av artikel 7.
- (g) Stöd till organ som i unionslagstiftningen har konstaterats ansvara för samordning av medlemsstaternas tillsynsåtgärder.

3. Upprätthållande och vidareutveckling av databaser om kosmetiska produkter.

- (a) Upprätthållande av den portal för anmälning av kosmetiska produkter som inrättats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter¹⁹.
- (b) Upprätthållande av databasen om kosmetiska ingredienser, i syfte att stödja genomförandet av förordning (EG) nr 1223/2009.

¹⁸ EUT L 66, 4.3.2004, s. 45.

¹⁹ EUT L 342, 22.12.2009, s.59.

Mål II – Upplysning och utbildning: Att förbättra den utbildning och upplysning som erbjuds konsumenterna samt göra dem mer medvetna om sina rättigheter, ta fram ett faktaunderlag som kan användas inom konsumentpolitiken och stödja konsumentorganisationer.

4. Sammanställning av ett faktaunderlag som kan användas för utformning av politik på områden som påverkar konsumenter.

Faktaunderlaget ska användas för utformning av konsumentpolitiken och för integrering av konsumentfrågor i unionens andra politikområden och omfattar bland annat följande:

- (a) Studier och analyser om konsumenter och konsumentmarknaderna i unionen.
- (b) Utveckling och upprätthållande av databaser.
- (c) Utveckling och analys av nationella statistiska uppgifter och andra relevanta data. Insamling av nationella uppgifter och indikatorer för priser, klagomål, tillsyn, rättelse osv. i samarbete med nationella berörda parter.

5. Stöd till konsumentorganisationer.

- (a) Ekonomiskt stöd för administrationskostnader inom konsumentorganisationer på unionsnivå som företräder konsumenternas intresse i enlighet med artikel 5.1.
- (b) Kapacitetsuppbyggnad inom regionala, nationella och europeiska konsumentorganisationer, bland annat genom utbildning och utbyte av god praxis och sakkunskaper mellan personalen, särskilt i konsumentorganisationer i medlemsstater där man i samband med övervakningen av konsumentmarknaderna och konsumenternas situation kunnat konstatera att förtroendet och medvetenheten bland konsumenterna är relativt lågt.
- (c) Stöd till internationella organisationer som främjar sådana principer och politiska riktlinjer som är förenliga med programmets mål.

6. Åtgärder för att förbättra insynen på konsumentmarknaderna och konsumentupplysningen.

- (a) Informationskampanjer om olika frågor som berör konsumenterna, även åtgärder som vidtas tillsammans med medlemsstaterna.
- (b) Åtgärder som ökar insynen på konsumentmarknaderna, till exempel när det gäller finansiella produkter för privatpersoner och mindre företag, energi, digital kommunikation och telekommunikation samt transporter.
- (c) Åtgärder som ger konsumenterna bättre tillgång till relevant information om produkter och marknader.
- (d) Åtgärder som förbättrar konsumenternas tillgång till information om hållbar konsumtion av varor och tjänster.
- (e) Stöd till evenemang som ordförandeskapen anordnar om unionens konsumentpolitik och konsumentpolitiska frågor som är i linje med unionens prioriteringar.

- (f) Ekonomiskt stöd till nationella organ som handlägger klagomål, i syfte att stödja användningen av en harmoniserad metod för klassificering och rapportering av klagomål och förfrågningar från konsumenter.
- (g) Stöd till unionsomfattande organ för utarbetande av uppförandekoder, god praxis och riktlinjer för jämförelser av pris, kvalitet och hållbarhet.
- (h) Stöd för spridning av information om konsumentfrågor, även stöd till medier för främjande av konsumentmakt och konsumentinflytande samt tillsyn.

7. Åtgärder för att förbättra konsumentutbildningen.

- (a) Utveckling av ett interaktivt forum för utbyte av god praxis och av skraddarsytt material för konsumentutbildning för centrala målgrupper, särskilt unga konsumenter, i samarbete med det europeiska programmet för finansiering på utbildningsområdet.
- (b) Utveckling av utbildning och utbildningsmaterial om t.ex. konsumenträttigheter, gränsöverskridande handel, hälsa och säkerhet, unionens konsumentskyddslagstiftning, hållbar konsumtion och förmågan att förstå finansiell information.

Mål III – Rättigheter och rättelse: Att stärka konsumenternas rättigheter, särskilt genom reglering och bättre möjligheter att få rättelse, bland annat genom alternativ tvistlösning.

8. Beredning, bedömning av införlivande, övervakning, utvärdering, genomförande och tillsyn av konsumentskyddslagstiftning och annan reglering i medlemsstaterna samt åtgärder för att främja samreglerings- eller självregleringsinitiativ, som till exempel följande:

- (a) Studier, förhandsbedömningar, utvärderingar, konsekvensbedömningar, offentliga samråd, utvärdering av gällande lagstiftning.
- (b) Seminarier, konferenser, workshoppar och möten med intressegrupper och experter.
- (c) Utveckling och upprätthållande av lättillgängliga och offentliga databaser om genomförandet av unionens konsumentskyddslagstiftning.
- (d) Utvärdering av de åtgärder som vidtagits inom programmet.

9. Åtgärder för att underlätta konsumenternas tillgång till tvistlösningsmekanismer, särskilt system för alternativ tvistlösning, även online, samt övervakning av dessa systems funktion och verkningsgrad, vilket kan innebära utveckling och upprätthållande av nödvändiga IT-verktyg.

- (a) Utveckling och upprätthållande av IT-verktyg.
- (b) Stöd för utveckling och upprätthållande av ett unionsomfattande onlinesystem för tvistlösning, samt för tjänster i anslutning till detta, som till exempel översättning.

Mål IV – Tillsyn: Att arbeta för att konsumenternas rättigheter genomförs i praktiken, genom att stärka samarbetet mellan nationella tillsynsmyndigheter och stödja konsumenterna genom rådgivning.

10. Samordning av övervaknings- och tillsynsåtgärder med hänsyn till förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen, vilket bland annat omfattar följande:

- (a) Utveckling och upprätthållande av IT-verktyg (t.ex. databaser, informations- och kommunikationssystem).
- (b) Åtgärder för att öka samarbetet mellan myndigheter samt samordning av övervaknings- och tillsynsåtgärder, till exempel utbyte av tillsynstjänstemän, gemensamma insatser, utbildning för tillsynstjänstemän och för anställda inom rättsväsendet.
- (c) Anordnande av seminarier, konferenser, workshoppar och möten där intressegrupper och experter kan diskutera olika tillsynsfrågor.
- (d) Administrativt samarbete och tillsynssamarbete med tredjeländer som inte deltar i programmet.

11. Ekonomiskt stöd för åtgärder som vidtas i samarbete med offentliga eller ideella organ som ingår i nätverk i unionen och bistår konsumenterna med information och stöd så att de kan utnyttja sina rättigheter och få tillgång till lämpliga tvistlösningsmekanismer, även onlinesystem för tvistlösning utanför domstol (nätverket av europeiska konsumentcentrum), till exempel följande:

Utveckling och upprätthållande av IT-verktyg (t.ex. databaser, informations- och kommunikationssystem) som är nödvändiga för att nätverket av europeiska konsumentcentrum ska fungera smidigt.

Denna förteckning kan kompletteras med fler åtgärder av liknande slag och med liknande verkan, om syftet med dem är att uppnå de specifika mål som anges i artikel 3.

BILAGA II

Indikatorer enligt artikel 3 i konsumentprogrammet

Mål 1: Säkerhet: Att befästa och förbättra produktsäkerheten genom effektiv marknadsövervakning i EU.

Indikator	Källa	Nuläge	Mål
Andel Rapex-anmälningar som föranleder minst ett ingripande (av andra medlemsstater)	Rapex	43 % (843 anmälningar) 2010	Ökning med 10% om 7 år
Andelen ingripanden i förhållande till antalet anmälningar (allvarliga risker)*	Rapex	1,07 under 2010	Ökning med 15% om 7 år

* en anmälning kan leda till flera ingripanden från myndigheter från andra medlemsstater

Mål 2: Upplysning och utbildning: Att förbättra den utbildning och upplysning som erbjuds konsumenterna samt göra dem mer medvetna om sina rättigheter, ta fram ett faktaunderlag som kan användas inom konsumentpolitiken och stödja konsumentorganisationer.

Indikator	Källa	Nuläge	Mål
Antalet organ som överlämnar klagomål till det europeiska systemet för registrering av konsumentklagomål (ECCRS)	Europeiskt system för registrering av konsumentklagomål (ECCRS)	Uppgift saknas	60 % av organ som handlägger konsumentklagomål om 7 år
Förtroendet för gränsöverskridande transaktioner – andelen konsumenter som har ett lika stort eller större förtroende för internetköp från företag i andra medlemsländer	Eurobarometer bland konsumenter	37 % under 2010	50 % om 7 år

Mål 3: Rättigheter och rättelse: Att stärka konsumenternas rättigheter, särskilt genom reglering och bättre möjligheter att få rättelse, bland annat genom alternativ tvistlösning.

Indikator	Källa	Nuläge	Mål
Andelen gränsöverskridande fall som överlämnats för alternativ tvistlösning genom nätverket av europeiska konsumentcentrum (ECC-nätverket)	Årsrapport från ECC-nätverket	9 % under 2010	50 % om 7 år
Antal fall som handlagts genom ett EU-omfattande onlinesystem för tvistlösning		17 500 under 2010 (antalet klagomål till ECC-nätverket om e-handel)	38 500 (+120 %) om 7 år

Mål 4: Tillsyn: Att arbeta för att konsumenternas rättigheter genomförs i praktiken, genom att stärka samarbetet mellan nationella tillsynsmyndigheter och stödja konsumenterna genom rådgivning.

Indikator	Källa	Nuläge	Mål
Informationsflödet och samarbetet inom nätverket för konsumentskyddssamarbete: – Antalet begäran om utbyte av information mellan de nationella tillsynsmyndigheterna. – Antalet begäran om tillsynsåtgärder mellan de nationella tillsynsmyndigheterna. – Antalet anmälningar inom nätverket.	Databas som används inom de nationella tillsynsmyndigheternas nätverk för konsumentskyddssamarbete	Genomsnitt per år 2007–2010 129 142 63	– ökning med 40 % om 7 år – ökning med 40 % om 7 år – ökning med 30 % om 7 år
Antalet kontakter med konsumenter inom nätverket av europeiska konsumentcentrum (ECC-nätverket)	Rapport från ECC-nätverket	71 000 under 2010	Ökning med 50 % om 7 år

Dessa indikatorer kan kompletteras med allmänna kontextindikatorer.

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR FÖRSLAG TILL RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Mål
- 1.5. Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna
 - 3.2.2. Beräknad inverkan på driftanslagen
 - 3.2.3. Beräknad inverkan på de administrativa anslagen
 - 3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen
 - 3.2.5. Bidrag från tredje part
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR FÖRSLAG TILL RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagens eller initiativets beteckning

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ett konsumentprogram 2014–2020.

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen²⁰

Konsumentpolitik

1.3. Typ av förslag eller initiativ

☐ Ny åtgärd

☐ Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd²¹

☒ Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

☐ Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

Syftet med konsumentprogrammet är att stödja det politiska målet att stärka den medvetna konsumentens ställning på den inre marknaden. Programmet kommer därför att bidra till att skydda konsumenternas hälsa, säkerhet och ekonomiska intressen samt till att främja deras rätt till information och utbildning och deras rätt att organisera sig för att hävda sina intressen. Programmet ska även komplettera, stödja och följa upp medlemsstaternas politik.

1.4.2. Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbudgeterade förvaltningen och budgeteringen som berörs

Specifikt mål nr 1

Säkerhet: Att befästa och förbättra produktsäkerheten genom effektiv marknadsövervakning i EU.

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

Konsumentpolitik.

²⁰ Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

²¹ I den mening som avses i artikel 49.6 a respektive 49.6 b i budgetförordningen.

Specifikt mål nr 2

Upplysning och utbildning: Att förbättra den utbildning och upplysning som erbjuds konsumenterna samt göra dem mer medvetna om sina rättigheter, ta fram ett faktaunderlag som kan användas inom konsumentpolitiken och stödja konsumentorganisationer.

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

Konsumentpolitik.

Specifikt mål nr 3

Rättigheter och rättelse: Att stärka konsumenternas rättigheter, särskilt genom reglering och bättre möjligheter att få rättelse, bland annat genom alternativ tvistlösning.

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

Konsumentpolitik.

Specifikt mål nr 4

Tillsyn: Att arbeta för att konsumenternas rättigheter genomförs i praktiken, genom att stärka samarbetet mellan nationella tillsynsmyndigheter och stödja konsumenterna genom rådgivning.

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

Konsumentpolitik.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Målgrupperna för programmet är konsumenter, nationella konsumentskyddsmyndigheter och konsumentorganisationer. Det övergripande målet är att förbättra situationen för konsumenterna i hela EU.

Programmet kommer att stödja konsumentorganisationer på EU-nivå och i medlemsstaterna samt nationella myndigheter som ansvarar för produktsäkerhet och tillsyn.

Programmet kommer också att indirekt gynna seriösa företag eftersom en effektiv konsumentpolitik stöder den inre marknadens funktion, främjar de mest konkurrenskraftiga företagen och driver ut oärliga aktörer. Starka och medvetna konsumenter sporrar innovation, och konsumentpolitiken kommer därför att stödja innovativa företag. De ekonomiska aktörerna kommer dessutom att gynnas av att det finns tydliga regler som gäller för alla och av att tillsynen samordnas i högre grad. Programmet kommer därmed att bidra till att stimulera ekonomisk tillväxt.

1.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

Mål 1: Säkerhet: Att befästa och förbättra produktsäkerheten genom effektiv marknadsövervakning i EU.

- Andelen Rapex-anmälningar som föranleder minst ett ingripande (av andra medlemsstater)
- Andelen ingripanden i förhållande till antalet anmälningar (allvarliga risker)

Mål 2: Upplysning och utbildning: Att förbättra den utbildning och upplysning som erbjuds konsumenterna samt göra dem mer medvetna om sina rättigheter, ta fram ett faktaunderlag som kan användas inom konsumentpolitiken och stödja konsumentorganisationer.

- Antalet organ som överlämnar klagomål till det europeiska systemet för registrering av konsumentklagomål (ECCRS).
- Förtroendet för gränsöverskridande transaktioner – andelen konsumenter som har ett lika stort eller större förtroende för internetköp från företag i andra medlemsstater.

Denna indikator är preliminär men har tagits med eftersom det för närvarande inte finns något klart bättre alternativ. Indikatorn kommer sannolikt att ändras eller kompletteras framöver.

Mål 3: Rättigheter och rättelse: Att stärka konsumenternas rättigheter, särskilt genom reglering och bättre möjligheter att få rättelse, bland annat genom alternativ tvistlösning.

- Andelen gränsöverskridande fall som överlämnats för alternativ tvistlösning genom nätverket av europeiska konsumentcentrum (ECC-nätverket).
- Antalet fall som handlagts genom ett EU-omfattande onlinesystem för tvistlösning.

Mål 4: Tillsyn: Att arbeta för att konsumenternas rättigheter genomförs i praktiken, genom att stärka samarbetet mellan nationella tillsynsmyndigheter och stödja konsumenterna genom rådgivning.

- Informationsflödet och samarbetet inom nätverket för konsumentskyddssamarbete:
- Antalet begäran om utbyte av information mellan de nationella tillsynsmyndigheterna.
- Antalet begäran om tillsynsåtgärder mellan de nationella tillsynsmyndigheterna.
- Antalet anmälningar inom nätverket.
- Antalet kontakter med konsumenter inom nätverket av europeiska konsumentcentrum (ECC-nätverket).

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

Det konsumentprogram som ska genomföras efter 2013 (nedan kallat *programmet*) kommer att ligga till grund för kommissionens konsumentpolitiska åtgärder från och med 2014. Programmet bygger vidare på de resultat som uppnått genom det nuvarande konsumentprogrammet (2007–2013).

Det nya programmet kommer att stödja den framtida konsumentpolitiken genom vilken EU-medborgarnas ställning som medvetna konsumenter på den inre marknaden ska stärkas, och det kommer att komplettera initiativ som riktar sig till utbudssidan.

Det nya programmet måste bygga vidare på det nuvarande programmet. I slutsatserna från halvtidsutvärderingen av strategin och programmet för 2007–2013 betonades att konsumentpolitiken är ett relativt nytt område för EU och att kontinuitet därför är A och O för att man ska nå resultat.

Samtidigt ställs det nya, allt större utmaningar i dagens samhälle – konsumenternas beslut påverkas av allt fler faktorer (ett överflöd av information, ett större ansvar på konsumenten till följd av liberalisering, sofistikerade produkter, tjänster och reklam), konsumtionsmönstren måste bli hållbarare, den ökade digitaliseringen innebär både hot och möjligheter, den sociala utestängningen och antalet utsatta konsumenter ökar, och befolkningen åldras.

De finansierade åtgärderna syftar till att avhjälpa brister när det gäller säkerhet, upplysning och utbildning, rättigheter och rättelse samt tillsyn (se motiveringen).

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå

Mervärdet av EU-insatserna beskrivs i motiveringen.

1.5.3. Erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

I utvärderingen av det program som genomfördes 2004–2007, liksom vid halvtidsutvärderingen av programmet (och den konsumentpolitiska strategin) 2007–2013, läggs stor vikt vid mervärdet, trots det faktum att EU:s konsumentpolitik är ett relativt nytt område och att den finansiering som EU beviljar inom ramen för programmet är förhållandevis blygsam. Utvärderingen visar också att den konsumentpolitiska strategin och de konsumentpolitiska programmen bidrar till Europa 2020-strategins mål för smart och hållbar tillväxt för alla.

Omdömena om strategins och programmets mål och deras relevans samt om verkan och mervärde är överlag positiva. Det konstateras också att programmet kommer att få långsiktiga effekter för konsumentskyddet.

Av utvärderingen framgår det att de nationella myndigheterna och konsumentorganisationerna har något olika åsikter om strategin och programmet, och att de nationella myndigheterna är mer positiva till de resultat som uppnått. Allmänt taget anser 88 % av de nationella myndigheterna och 82 % av konsumentorganisationerna att den nuvarande strategin har haft ett stort eller ganska stort – och förhållandevis positivt – inflytande på EU:s konsumentpolitiska initiativ.

De flesta nationella myndigheter bekräftar att EU:s strategi och program kompletterar deras egen konsumentpolitik.

Däremot visar utvärderingen att framväxande samhällsliga och miljörelaterade problem endast delvis beaktas i dagens strategi och program.

Följande konstateras om de specifika åtgärderna inom programmet:

i) Säkerhet:

- När det gäller produktsäkerhet har samordningen mellan myndigheterna för marknadsövervakning ökat. I rapporten rekommenderas en ännu striktare övervakning och tillsyn genom Rapex och fortsatta satsningar på internationellt samarbete kring produktsäkerhet. Dessutom bör fördelarna med den nya tekniken utnyttjas.

ii) Konsumentupplysning och konsumentutbildning

- Övervakningen av konsumentmarknaden, resultattavlan för konsumentmarknaderna och ingående marknadsundersökningar har varit viktiga underlag för konsumentpolitiken. Tack vare dem har konsumenternas problem och farhågor kunnat beaktas vid utformningen av relevanta EU-åtgärder och verkningfull lagstiftning. I rapporten föreslås också att kunskaperna om konsumentbeteende förbättras.

- Framstegen i fråga om konsumentutbildning har varierat, särskilt när det gäller Dolceta och svårigheterna med att fastställa målgruppen. Enligt förslagen i rapporten bör man ta fram bättre verktyg för utbildning, precisera målgruppen för Dolceta och noggrannare definiera materialets innehåll och dess spridning. Det föreslås också att man försöker hitta synergieffekter med nationella läroplaner.

- Reaktionerna på det stöd som konsumentorganisationerna både på EU-nivå och i medlemsländerna har fått genom programmen har varit positiva. Organisationerna på EU-nivå anses viktiga för att se till att konsumenternas intressen företräds när EU:s politiska riktlinjer utarbetas. I rapporten föreslås att utbildning (kapacitetsuppbyggnad) även i framtiden ska erbjudas nationella konsumentorganisationer och att möjligheten att anordna kurser i medlemsstaterna utreds.

iii) Konsumenternas rättigheter och rättelse :

- I rapporten pekas på mervärdet av den ökade harmonisering som följt av den nya lagstiftning som antagits eller som är under beredning.

- Tack vare programmen och strategin har konsumentpolitiska hänsyn i allt högre grad integrerats i relevant EU-politik. Enligt rapporten bör man fortsätta med insatserna på detta område och gripa sig an nya utmaningar, som till exempel frågor i anslutning till digitaliseringen, övergången till mer hållbar konsumtion och konsumenters utsatthet på grund av den ekonomiska krisen. I rapporten påpekas också att intressegrupperna behöver få tydligare information om uppgiftsfördelningen mellan de olika enheter och avdelningar inom kommissionen som arbetar med konsumentfrågor.

- Konsumenternas möjligheter att få rättelse är ett bestående problem. Enligt rapporten krävs det ytterligare insatser på detta område och konsumenternas kunskaper om olika sätt att få rättelse bör förbättras.

iv) Tillsyn:

- Tillsynssamarbetet mellan olika länder har förstärkts tack vare strategin och programmet, bland annat genom de nationella tillsynsmyndigheternas nätverk för konsumentskyddssamarbete och samordnade insatser som gemensamma marknadskontroller. I rapporten föreslås att samordningen inom nätverket och mellan tillsynsmyndigheterna ytterligare ökas.
- Strategin och programmet har i allt större omfattning kunnat stödja konsumenter som vänder sig till nätverket av europeiska konsumentcentrum (ECC-nätverket) för att få råd vid gränsöverskridande tvister. Enligt rapporten bör konsumentcentrumen emellertid ges större synlighet, så att konsumenterna blir medvetna om dem.

1.5.4. *Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter*

Sambandet med Europa 2020 och flaggskeppsinitiativen

Enligt strategin Europa 2020 måste invånarna i EU ges förutsättningar att delta fullt ut i den inre marknaden, vilket kräver att man ger dem bättre möjligheter att köpa varor och tjänster över gränserna, särskilt via internet.

Bara välinformerade, starka och medvetna konsumenter kan fatta bästa möjliga köpbeslut med tanke på sin egen situation, som också gynnar ekonomin. Ökad konkurrens, innovation och integration på den inre marknaden stöder det övergripande målet i Europa 2020-strategin. Genom att utnyttja konsumtionsutgifternas stora ekonomiska kraft (56 % av EU:s BNP) kan man bidra till få fart på tillväxten igen, vilket är ett av EU:s mål. Detta bekräftas i den årliga tillväxtöversikten 2011, där det konstateras att tillväxten ökar med en starkt ställning för konsumenterna. Konsumentpolitiken hjälper konsumenterna att hitta rätt bland det stora utbudet på marknaden och främjar därigenom även effektiva och innovativa företag.

Konsumentpolitiken kommer att bidra till flaggskeppsinitiativet den digitala agendan (gränslösa, säkra tjänster och marknader för digitalt innehåll, tillgång, digital kompetens), social inkludering (hänsyn till utsatta konsumenters situation) hållbar tillväxt (hållbar konsumtion) och vikten av smart lagstiftning (övervakning av konsumentmarknaden i syfte att utarbeta smarta och målinriktade bestämmelser).

Samband med inre marknadsakten och andra initiativ

I Monti-rapporten om den nya strategin för den inre marknaden betonades också att konsumenterna och deras välbefinnande bör stå i fokus för nästa etapp av den inre marknaden. Enligt rapporten är det viktigt att konsumenter ges makt och inflytande, att politiken bygger på faktaunderlag, att man kartlägger på vilka marknader det finns brister och att man skapar en inre marknad för e-handel. Andra viktiga områden är möjligheten att få rättelse (genom alternativ tvistlösning och grupptalan), produktsäkerhet och standardisering.

I inre marknadsakten framhävs många frågor av vikt för konsumenterna, bland annat rättelse (som ett strategiskt initiativ), produktsäkerhet och utveckling av olika verktyg för problemlösning.

I medborgarrapporten 2010, som lades fram som ett komplement till inre marknadsakten, konstaterades det bland annat att det inte finns några enhetliga konsumentskyddsregler och

att såväl de befintliga möjligheterna att få rättelse som kunskaperna om dem är otillräckliga. Allt detta utgör hinder för människor att fullt utnyttja fördelarna med att vara EU-medborgare.

Europaparlamentet offentliggjorde 2010 flera betänkanden med rekommendationer för den framtida konsumentpolitiken.

I betänkandet av Louis Grech konstateras det att det behövs en helhetsstrategi som är inriktad på medborgarnas intressen på den inre marknaden. I betänkandet betonas bland annat vikten av ett faktaunderlag och av marknadsövervakning, produkters och tjänsters säkerhet, konsumentorganisationernas viktiga roll, mer kraftfulla problemlösningsmekanismer, integrering av konsumenters intressen i relevant EU-politik och EU-lagstiftning, konsumentskydd när det gäller finansiella tjänster, rättelse och konsumentupplysning.

Vikten av ett faktaunderlag (resultattavlor, studier, klagomål) och av att man ser till att konsumentlagstiftningen och produktsäkerhetslagstiftningen efterlevs (t.ex. alternativ tvistlösning, gemensamma marknadskontroller och resurser till nätverken för konsumentskyddssamarbete mellan tillsynsmyndigheterna och för de europeiska konsumentcentrumen) lyfts fram i ett betänkande av Anna Hedh. Även i detta betänkande sägs att konsumenters intressen bör beaktas i all EU-politik, och kommissionen uppmanas lägga fram en rapport om hur detta skett varje år. Dessutom betonas konsumentorganisationernas roll, behovet av att utveckla konsumentutbildningen (även för vuxna) och konsumentupplysningen (t.ex. genom att använda webbportaler så att man når utsatta konsument) och främjande av hållbar konsumtion.

Betänkandet av Christel Schaldeuse (2011) gäller produktsäkerhet och uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att anslå tillräckliga resurser för en effektiv marknadsövervakning, eftersom brister i detta hänseende kan leda till snedvriden konkurrens, sätta konsumenternas säkerhet på spel och urholka invånarnas förtroende för den inre marknaden. I betänkandet uppmanas kommissionen att finansiera fler gemensamma marknadsövervakningsinsatser och att anslå tillräckliga resurser för att ekonomiskt kunna stödja upprättandet av ett forum eller en organisation som hjälper medlemsstaterna att öka sitt samarbete. Kommissionen uppmanas dessutom att skapa en offentlig databas som innehåller information om konsumtionsvarors säkerhet.

I Pablo Arias betänkande om e-handel från 2010 diskuteras vikten av att stärka konsumenternas förtroende på detta område.

Sanda Kalnietes betänkande om styrelseformer och partnerskap på den inre marknaden handlade om det framtida förslaget om alternativ tvistlösning och dess betydelse.

I oktober kommer Europaparlamentet också med ett initiativbetänkande om den framtida konsumentpolitiken (föredragande Eva-Britt Svensson och Kyriacos Triantaphyllides).

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☒ Förslag eller initiativ som pågår under **begränsad tid**

- ☒ Förslag/initiativ i kraft från den 1 januari 2014 fram till den 31 december 2020
- ☒ Det påverkar resursanvändningen från 2014 till 2020 i betalningsbemyndiganden

☐ Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**

- Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet²²

☒ **Direkt centraliserad förvaltning** som sköts av kommissionen

☒ **Indirekt centraliserad förvaltning** genom delegering till

- ☒ genomförandeorgan
- ☐ byråer/organ som inrättats av gemenskaperna²³
- ☐ nationella offentligrättsliga organ eller organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning
- ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten i den mening som avses i artikel 49 i budgetförordningen

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☐ **Decentraliserad förvaltning** med tredjeländer

☒ **Gemensam förvaltning** med internationella organisationer (*ange vilka*)

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".

Anmärkningar

Genomförandeorganet för hälso- och konsumentfrågor: I enlighet med rådets förordning (EG) nr 58/2003 av den 19 december 2002 om stadgar för de genomförandeorgan som ansvarar för vissa uppgifter som avser förvaltningen av gemenskapsprogram²⁴ har kommissionen gett genomförandeorganet för hälso- och konsumentfrågor i uppdrag²⁵ att utföra vissa genomförandeuppgifter för förvaltningen av programmet för gemenskapsåtgärder på området konsumentpolitik (2007–2013). Kommissionen får därmed besluta att ge genomförandeorganet för hälso- och konsumentfrågor i uppdrag att utföra genomförandeuppgifter även för förvaltningen av konsumentprogrammet 2014–2020.

Gemensam förvaltning: Avsikten är att stödja OECD:s arbetsgrupp för produktsäkerhet.

²² Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²³ Organ som avses i artikel 185 i budgetförordningen.

²⁴ EGT L 11, 16.1.2003, s. 1.

²⁵ Kommissionens beslut K(2008) 4943 av den 9 september 2008.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

Enligt programmet ska kommissionen underrätta en kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna om de åtgärder som vidtagits i samband med genomförandet av programmet.

Senast i mitten av 2018 ska kommissionen ställa samman en utvärderingsrapport om de mål som uppnåtts genom åtgärderna, om hur effektivt medlen utnyttjats och mervärdet för unionen, för att ett beslut ska kunna fattas om huruvida åtgärderna ska förlängas, ändras eller avslutas.

Konsumentprogrammets långsiktiga verkan och effekternas varaktighet bör utvärderas för att man ska kunna fatta beslut om att eventuellt förlänga, ändra eller avsluta ett senare program.

Slututvärderingen av det nuvarande programmet (2007–2013), som enligt planerna ska göras före slutet av 2015, kommer också att ge värdefull information med tanke på genomförandet av programmet 2014–2020.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

I genomförandet av budgeten ingår tilldelning av tjänstekontrakt och bidrag.

Bidrag kommer att beviljas för stödåtgärder, främst till medlemsstaternas myndigheter och till offentliga organ eller ideella organ som utses och samfinansieras av medlemsstaterna. De projekt som får stöd ska normalt genomföras under en period av ett till två år. Antalet bidrag som kan beviljas varje år är begränsat, eftersom budgeten bara uppgår till cirka 13 miljoner euro per år.

Tjänstekontrakt kommer att ingås när det gäller undersökningar, insamling av uppgifter, utvärdering, utbildning, informationskampanjer, IT- och kommunikationstjänster, fastighetsförvaltning osv. Uppdragstagarna kommer huvudsakligen att vara institut, laboratorier, konsultföretag och andra privata företag, varav de flesta är små och medelstora företag. Den genomsnittliga årliga budgeten för kontrakten beräknas uppgå till cirka 12 miljoner euro, och varje år kommer uppskattningsvis 25 enskilda kontrakt att ingås.

De största riskerna är följande:

- Risken för att de utvalda projekten inte håller tillräckligt hög kvalitet och att det tekniska genomförandet brister, vilket minskar programmets verkan, beroende på bristfälliga urvalsförfaranden, avsaknad av expertis eller ofullständig övervakning.
- Risken för att de medel som beviljats inte används effektivt eller på ett ekonomiskt sätt, både när det gäller bidrag (tungrodda förfaranden för ersättning av faktiska bidragsberättigande kostnader och begränsade möjligheter att kontrollera dessa

kostnader utan besök på plats) och när det gäller upphandling (svårt att jämföra prisbud i de fall där det bara finns ett begränsat antal ekonomiska aktörer som har de specialistkunskaper som krävs).

- Risken för att kommissionens rykte skadas om bedrägeri eller kriminell verksamhet konstateras förekomma. Att tredje parter har ett internt kontrollsystem ger bara en partiell garanti på grund av det tämligen stora antalet heterogena uppdragstagare och bidragsmottagare som alla har ett eget, ofta väldigt litet, kontrollsystem.

2.2.2. Planerade kontrollmetoder

Budgeten kommer att genomföras genom direkt centraliserad förvaltning, men delar av genomförandeuppgifterna i programmet kan delegeras till det befintliga genomförandeorganet för hälso- och konsumentfrågor. Organet har infört ett eget internkontrollsystem, det övervakas av generaldirektoratet för hälso- och konsumentfrågor samt granskas både av kommissionens internrevisor och av revisionsrätten.

Såväl generaldirektoratet för hälso- och konsumentfrågor som genomförandeorganet har infört interna rutiner för att minimera de risker som beskrivs ovan. Rutinerna är till alla delar förenliga med budgetförordningen och tar även hänsyn till kostnadseffektivitet. Generaldirektoratet för hälso- och konsumentfrågor fortsätter dessutom att utforska möjligheterna att effektivisera förvaltningen och införa ännu större förenklingar. Ramarna för kontrollerna är i huvudsak följande:

- **Förfarandet för urval av projekt:** Varje anbudsinfordran/förslagsinfordran grundar sig på det årliga arbetsprogram som antagits av kommissionen. Kriterierna för uteslutning, urval av anbud/förslag och tilldelning av kontrakt offentliggörs vid varje upphandling. En utvärderingskommitté bedömer varje anbud/förslag på basis av dessa kriterier och av principerna om oberoende, insyn, proportionalitet, likabehandling och icke-diskriminering.
- **Strategi för extern kommunikation:** Generaldirektoratet för hälso- och konsumentfrågor har en beprövad kommunikationsstrategi som syftar till att försäkra att uppdragstagarna/bidragsmottagarna verkligen förstår alla villkor och bestämmelser i kontraktet. Informationen förmedlas genom programmets webbplats på Europaportalen, informationsmöten med bidragsmottagare/uppdragstagare, omfattande anvisningar samt svar på vanliga frågor och en hjälpcentral.
- Kontroller före och under projektens gång:
 - Både generaldirektoratet för hälso- och konsumentfrågor och genomförandeorganet använder de standardiserade bidragsavtal och tjänstekontrakt som rekommenderas av kommissionen. Dessa innehåller ett antal bestämmelser om kontrollerna, till exempel om revisionsintyg, ekonomiska garantier, kontroller på plats samt inspektioner utförda av Olaf. Bestämmelserna om bidragsberättigande kostnader kommer att förenklas, till exempel genom att man använder schablonbelopp för ett begränsat antal kostnadskategorier. Detta kommer att göra det lättare att koncentrera granskningarna och kontrollerna. Partnerskapsavtal kommer att införas, vilket förväntas förbättra samarbetet med bidragsmottagarna och öka deras kunskaper om bestämmelserna om bidragsberättigande.
 - Alla anställda undertecknar reglerna om god förvaltningssed. Anställda som deltar i urvalsförfarandet eller i förvaltningen av bidragsavtal/kontrakt undertecknar också en

försäkran om att inga intressekonflikter föreligger. De anställda får regelbunden utbildning och använder nätverk för att utbyta god praxis.

- Det tekniska genomförandet av projekten följs upp med jämna mellanrum med hjälp av lägesrapporter som lämnas in av uppdragstagaren. Dessutom kommer möten med uppdragstagarna och besök på plats att anordnas från fall till fall.
- Både generaldirektoratet för hälso- och konsumentfrågor och genomförandeorganet använder kommissionens IT-verktyg som stöd för sina budgetförfaranden. De olika funktionerna är tydligt åtskilda: Alla ekonomiska transaktioner i samband med kontrakt/bidragsavtal verifieras av två oberoende personer innan de undertecknas av utanordnarna som ansvarar för insatsen. Inledande och kontroll utförs av olika anställda på de berörda policyområdena. Utbetalningar görs på grundval av ett antal fastställda styrkande handlingar, som godkända tekniska rapporter samt verifierade ersättningskrav och fakturor. Ett urval av transaktionerna blir föremål för en andra förhandskontroll vid den centrala finansenheten. I vissa fall kan en förhandskontroll på plats komma att utföras innan det slutliga beloppet betalas ut.
- **Kontroller efter avslutat projekt:** Generaldirektoratet för hälso- och konsumentfrågor och genomförandeorganet har varsin central revisionsgrupp som på plats kontrollerar att ersättningskraven gäller bidragsberättigande kostnader. Syftet med kontrollerna är att förebygga, upptäcka och korrigera felaktigheter i fråga om de ekonomiska transaktionernas laglighet och korrekthet. För att kontrollerna ska vara så effektiva som möjligt försöker man vid urvalet av uppdragstagare som ska kontrolleras a) kombinera ett riskbaserat urval med stickprov och b) särskilt granska de operationella aspekterna vid kontroller på plats, i den mån det är möjligt.

Kostnader för och nytta med kontrollerna: Förvaltningen och kontrollen av programmet har utformats på grundval av tidigare erfarenheter. Tack vare det system för internkontroll som använts under de senaste tre åren har andelen kvarstående fel hållits på en nivå under 2 % och de bidrags- och upphandlingsförfaranden som föreskrivs i budgetförordningen har följts. Det här är de två viktigaste målen för kontrollen, både i det tidigare och i det nya konsumentprogrammet.

Eftersom det nya programmets utformning inte väsentligt skiljer sig från det tidigare programmets anses riskerna i samband med genomförandet vara relativt oförändrade. De etablerade förvaltnings- och kontrollåtgärderna kommer enligt planerna därför att användas även i fortsättningen. Ytterligare förenklingar som kan bli möjliga genom den nya budgetförordningen kommer dock att införas så fort det går. De administrativa kostnader som ingår i finansieringsöversikten (avsnitt 3.2.1) uppgår till 12,5 miljoner euro för det belopp på 197,2 miljoner euro som ska förvaltas från 2014 till 2020. De administrativa kostnaderna uppgår därmed till 6,4 % av de förvaltade medlen, vilket bör ses mot bakgrund av att det rör sig om ett mindre utgiftstyngt politikområde än många andra EU-politikområden.

Med kombinationen av bidrag och upphandling, riskbaserade förhands- och efterhandskontroller samt skrivbordskontroller och kontroller på plats kommer kostnaderna för att kontrollmålen ska uppnås att bli rimliga. Fördelarna med att kunna hålla den genomsnittliga andelen kvarstående fel på under 2 % och garantera att bestämmelserna i budgetförordningen följs anses vara tillräckligt viktiga för att motivera de förvaltnings- och kontrollåtgärder som valts.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

Utöver alla de föreskrivna kontrollåtgärderna kommer generaldirektoratet för hälso- och konsumentfrågor att utarbeta en strategi för bedrägeribekämpning, i linje med den nya bedrägeribekämpningsstrategi som kommissionen antog den 24 juni 2011. Generaldirektoratets interna kontroller för att upptäcka bedrägerier bör vara förenliga med kommissionens strategi och riskhanteringen inriktas på att kartlägga områden med hög risk för bedrägerier och på att hitta lämpliga åtgärder. Vid behov kommer samarbetsgrupper och lämpliga IT-verktyg att införas för analys av bedrägerier i anslutning till konsumentprogrammet. Bland annat kommer följande att säkerställas:

- Beslut, avtal och kontrakt som följer av konsumentprogrammet kommer att ge kommissionen, Olaf inbegripet, och revisionsrätten rätt att utföra revisioner, kontroller på plats och inspektioner.
- I samband med utvärderingen av anbud eller förslag kommer det att kontrolleras att anbudsgivarna respektive förslagslämnarna uppfyller de uteslutningskriterier som meddelats. Kontrollen sker på basis av deklARATIONER och systemet för tidig varning.
- Reglerna för bidragsberättigande kostnader kommer att förenklas i enlighet med bestämmelserna i budgetförordningen.
- All personal som deltar i förvaltningen av kontrakt samt revisorer och styrekonomer som på plats granskar bidragsmottagarnas deklARATIONER kommer att ges regelbunden utbildning.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beteckning,.....]	Diff./Icke-diff. (26)	från Efta-länder ²⁷	från kandidat-länder ²⁸	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
3	17 01 04 03 Administrativa utgifter till stöd för konsumentprogrammet 2014–2020	Diff./Icke-diff.	JA/NE J	JA/NEJ	JA/NE J	JA/NEJ
3	17 01 04 30 Genomförandeorganet för hälso- och konsumentfrågor	Diff./Icke-diff.	JA/NE J	JA/NEJ	JA/NE J	JA/NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beteckning,.....]	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidat-länder	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
3	17 02 06 Konsumentprogrammet 2014–2020	Diff./Icke-diff.	JA/NE J	JA/NEJ	JA/NE J	JA/NEJ

²⁶ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

²⁷ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

²⁸ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	3	Säkerhet och europeiskt medborgarskap
---	----------	---------------------------------------

GD SANCO			År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020[1]	TOTAL T
Driftsanslag										
17 02 06 Konsumentprogrammet 2014–2020	Åtaganden	-1	23,347	24,111	24,652	25,204	25,767	26,341	26,928	176,350
	Betalningar	-2	6,819	14,336	24,126	24,668	25,220	25,783	55,400	176,350
Administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program										
17 01 04 [1]		-3	2,950	2,950	2,950	2,950	2,950	2,950	2,950	20,650
TOTALA anslag för GD SANCO	Åtaganden	=1+3	26,297	27,061	27,602	28,154	28,717	29,291	29,878	197,000
	Betalningar	=2+3	9,769	17,286	27,076	27,618	28,170	28,733	58,350	197,000

TOTALA driftsanslag	Åtaganden	-4	23,347	24,111	24,652	25,204	25,767	26,341	26,928	176,350
	Betalningar	-5	6,819	14,336	24,126	24,668	25,220	25,783	55,400	176,350

TOTALA administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		-6	2,950	2,950	2,950	2,950	2,950	2,950	2,950	20,650
TOTALA anslag för RUBRIK 3 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	= 4+ 6	26,297	27,061	27,602	28,154	28,717	29,291	29,878	197,000
	Betalningar	= 5+ 6	9,769	17,286	27,076	27,618	28,170	28,733	58,350	197,000

[1] Kommissionen kan ge ett genomförandeorgan i uppdrag att utföra vissa genomförandeuppgifter för förvaltningen av konsumentprogrammet 2014–2020. Belopp och fördelning kommer om nödvändigt att justeras med hänsyn till resultaten av externaliseringsprocessen.

Följande ska anges om flera rubriker i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet: INTE TILLÄMPLIGT

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)								
	Betalningar	(5)								
• TOTALA administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)								
TOTALA anslag för RUBRIKERN 1–4 i den fleråriga budgetramen (referensbelopp)	Åtaganden	=4+ 6								
	Betalningar	=5+ 6								

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Administrativa utgifter”
---	----------	----------------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	TOTALT
GD SANCO – Konsumentpolitik									
• Personalresurser [2]		1,146	1,169	1,192	1,216	1,240	1,265	1,291	8,520
• Övriga administrativa utgifter [2]		0,228	0,233	0,237	0,242	0,247	0,252	0,257	1,695
TOTALT	Anslag	1,374	1,401	1,430	1,458	1,487	1,517	1,547	10,215

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden summa betalningar) =	1,374	1,401	1,430	1,458	1,487	1,517	1,547	10,215
---	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIKerna 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	27,671	28,463	29,031	29,612	30,205	30,808	31,425	207,215
	Betalningar	11,143	18,687	28,505	29,076	29,657	30,250	59,897	207,215

[2] Kommissionen kan ge ett genomförandeorgan i uppdrag att genomföra vissa genomförandeuppgifter för förvaltningen av konsumentprogrammet 2014–2020. Belopp och fördelning kommer om nödvändigt att justeras med hänsyn till resultaten av externaliseringsprocessen.

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultat- beteckning			År 2014		År 2015		År 2016		År 2017		År 2018		År 2019		År 2020		TOTALT	
	Resultat																	
	Typ	Genom snittlig kostnad	Antal	Kost- nad	Antal	Kost- nad	Antal	Kost- nad	Antal	Kost- nad	Antal	Kost- nad	Antal	Kost- nad	Antal	Kost- nad	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL 1 – Att befästa och förbättra produktsäkerheten genom effektiv marknadsövervakning i EU.																		
- Resultat	Vetenskap- liga råd	0,417	1	0,393	1	0,400	1	0,409	1	0,417	1	0,425	1	0,434	1	0,442	7	2,919
- Resultat	Marknads- övervakning och tillsyn	0,564	7	3,343	7	3,707	7	3,840	7	3,976	7	4,115	7	4,256	7	4,400	49	27,637
- Resultat	Portal och databas över kosmetiska	0,620	2	1,167	2	1,191	2	1,214	2	1,239	2	1,264	2	1,289	2	1,315	14	8,678

	produkter																	
Delsumma specifikt mål 1			10	4,903	10	5,298	10	5,463	10	5,631	10	5,803	10	5,978	10	6,157	70	39,234

SPECIFIKT MÅL 2 – Att förbättra den utbildning och upplysning som erbjuds konsumenterna, ta fram ett faktaunderlag som kan användas inom konsumentpolitiken och stödja konsumentorganisationer.

- Resultat	Faktaunderlag	1,089	3	3,078	3	3,139	3	3,202	3	3,266	3	3,331	3	3,398	3	3,466	21	22,879
- Resultat	Stöd till konsumentorganisationer	0,808	3	2,282	3	2,327	3	2,374	3	2,421	3	2,470	3	2,519	3	2,569	21	16,962
- Resultat	Konsumentupplysning	0,290	7	1,910	7	1,948	7	1,987	7	2,027	7	2,068	7	2,109	7	2,151	49	14,201
- Resultat	Konsumentutbildning	0,789	2	1,486	2	1,515	2	1,546	2	1,577	2	1,608	2	1,640	2	1,673	14	11,045
Delsumma specifikt mål 2			15	8,755	15	8,930	15	9,109	15	9,291	15	9,477	15	9,666	15	9,860	105	65,087

SPECIFIKT MÅL 3 – Att befästa och ytterligare stärka konsumenträttigheterna samt möjligheterna att få rättelse.

- Resultat	Beredning av lagstiftning	0,394	5	1,857	5	1,894	5	1,932	5	1,971	5	2,010	5	2,050	5	2,091	35	13,806
- Resultat	Samordning och övervakning av alternativ tvistlösning	0,310	2	0,584	2	0,595	2	0,607	2	0,619	2	0,632	2	0,644	2	0,657	14	4,339
Delsumma specifikt mål 3			7	2,441	7	2,490	7	2,539	7	2,590	7	2,642	7	2,695	7	2,749	49	18,145

SPECIFIKT MÅL 4 – Att arbeta för att konsumenternas rättigheter genomförs i praktiken																		
- Resultat	Samordning av tillsyns-åtgärder	0,239	4	0,902	4	0,920	4	0,938	4	0,957	4	0,976	4	0,996	4	1,016	28	6,706
- Resultat	Stöd till europeiska konsument-centrum	3,370	2	6,346	2	6,473	2	6,602	2	6,734	2	6,869	2	7,007	2	7,147	14	47,178
Delsumma specifikt mål 4			6	7,248	6	7,393	6	7,541	6	7,692	6	7,846	6	8,002	6	8,162	42	53,884
TOTALA KOSTNADER			38	23,347	38	24,111	38	24,652	38	25,204	38	25,767	38	26,341	38	26,928	266	176,350

3.2.3. Beräknad inverkan på de administrativa anslagen

3.2.3.1. Sammanfattning

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att administrativa anslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	TOTALT
--	------------	------------	------------	------------	------------	------------	------------	--------

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	1,146	1,169	1,192	1,216	1,240	1,265	1,291	8,520
Övriga administrativa utgifter	0,228	0,233	0,237	0,242	0,247	0,252	0,257	1,695
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	1,374	1,401	1,430	1,458	1,487	1,517	1,547	10,215

Belopp utanför RUBRIK 5²⁹ i den fleråriga budgetramen	<u>INTE TILLÄMPLIGT</u>							
Personalresurser								
Övriga administrativa utgifter								
Delsumma för belopp utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								

TOTALT	1,374	1,401	1,430	1,458	1,487	1,517	1,547	10,215
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

Beloppen och budgetrubrikerna kommer om nödvändigt att justeras med hänsyn till resultaten av den planerade externaliseringsprocessen.

²⁹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Uppgifterna ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

	År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
17 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	6	6	6	6	6	6	6
XX 01 01 02 (vid delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
XX 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter)³⁰							
17 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier – totalt)	6	6	6	6	6	6	6
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter vid delegationerna)							
XX 01 04 yy ³¹	- vid huvudkontoret ³²						
	- vid delegationer						
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT	12	12	12	12	12	12	12

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel. Belopp och fördelning kommer om nödvändigt att justeras med hänsyn till resultaten av den planerade externaliseringsprocessen.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

³⁰ I andra språkversioner förklaras i denna fotnot vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen.

³¹ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

³² Huvudsakligen inom förvaltningen av strukturfonderna, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) samt Europeiska fiskerifonden (EFF).

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Samordna, bereda och organisera förfarandet för antagande av det årliga arbetsprogrammet (finansieringsbeslut) i samråd med en kommitté bestående av företrädare för medlemsstaterna. Följa upp och övervaka att planeringen och genomförandet av finansiell verksamhet är förenlig med de gällande budget- och finansieringsbestämmelserna, bidra till verksamhetsrapporter. Utveckla och upprätthålla verktyg för informationsspridning, ta fram information för intern och extern revision. Upprätta och granska handlingar som rör betalningar, åtaganden, upphandling och bidrag, se till att kontraktsvillkoren och de finansiella bestämmelserna är uppfyllda. Se till att finansiella transaktioner redovisas korrekt. Övervaka betalningsfristerna enligt budgetförordningen och andra finansiella bestämmelser samt arbetsflödet när det gäller enskilda finansiella handlingar. Planera och anordna utbildning för externa organisationer om anbuds- och förslagsinfordringar. Se till att uppdragstagare och bidragsmottagare får relevant information under projektets gång. Inleda, administrera och övervaka anbuds- och förslagsinfordringar samt utvärderingen och urvalet av projekt. Följa upp genomförandet av projekten och projektledarnas och projektdeltagarnas framsteg samt övervaka att kontraktsenliga skyldigheter uppfylls. Övervaka betalningsfristerna enligt budgetförordningen och andra finansiella bestämmelser samt arbetsflödet när det gäller enskilda finansiella handlingar. Kontrollera att budgetförordningen, genomförandebestämmelserna, interna bestämmelser om genomförandet av budgeten, grundrättsakten, finansieringsbeslut och andra bestämmelser och budgetbestämmelser följs vid alla finansiella transaktioner. Kontrollera det bidragsavtal/kontrakt som ingås med den valda mottagaren/uppdragstagaren samt grunderna för det. Kontrollera att kriterierna för bidragsberättigande, urval och tilldelning har tillämpats korrekt under urvalsprocessen och att alla bestämmelser har följts. Kontrollera att förfarandena när det gäller åtaganden är korrekta.
Extern personal	Utveckla och upprätthålla verktyg för informationsspridning, ta fram information för intern och extern revision. Upprätta och granska handlingar som rör betalningar, åtaganden, upphandling och bidrag, se till att kontraktsvillkoren och de finansiella bestämmelserna är uppfyllda. Se till att finansiella transaktioner redovisas korrekt. Övervaka betalningsfristerna enligt budgetförordningen och andra finansiella bestämmelser samt arbetsflödet när det gäller enskilda finansiella handlingar. Planera och anordna utbildning för externa organisationer om anbuds- och förslagsinfordringar. Se till att uppdragstagare och bidragsmottagare får relevant information under projektets gång. Inleda, administrera och övervaka anbuds- och förslagsinfordringar samt utvärderingen och urvalet av projekt. Följa upp genomförandet av projekten och projektledarnas och projektdeltagarnas framsteg samt övervaka att kontraktsenliga skyldigheter uppfylls. Övervaka betalningsfristerna enligt budgetförordningen och andra finansiella bestämmelser samt arbetsflödet när det gäller enskilda finansiella handlingar. Kontrollera att budgetförordningen, genomförandebestämmelserna, interna bestämmelser om genomförandet av budgeten, grundrättsakten, finansieringsbeslut och andra bestämmelser och budgetbestämmelser följs vid alla finansiella transaktioner.

	Kontrollera det bidragsavtal/kontrakt som ingås med den valda mottagaren/uppdragstagaren samt grunderna för det. Kontrollera att kriterierna för bidragsberättigande, urval och tilldelning har tillämpats korrekt under urvalsprocessen och att alla bestämmelser har följts. Kontrollera att förfarandena när det gäller åtaganden är korrekta.
--	--

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

- ☒ Förslaget/initiativet är förenligt med den fleråriga budgetramen 2014–2020 enligt kommissionens förslag i meddelandet KOM(2011) 500 av den 29 juni 2011.
- ☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

INTE TILLÄMPLIGT

- ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras³³.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

INTE TILLÄMPLIGT

3.2.5. Bidrag från tredje part

- ☒ Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet
- ☐ Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020	Totalt
Ange vilken extern organisation eller annan källa som bidrar till finansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering								

³³

Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga inkomstdel:	Tillgängliga anslag det innevarande budgetåret	Förslagets eller initiativets inverkan på inkomsterna ³⁴						
		År 2014	År 2015	År 2016	År 2017	År 2018	År 2019	År 2020
Artikel								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

INTE TILLÄMPLIGT

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

INTE TILLÄMPLIGT

³⁴

När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbörds-kostnader.